

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ 2015.

Τό ἑσπέρας τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, Τρίτης, 24ης Δεκεμβρίου/ 6ης Ἰανουαρίου 2015 πρὸς Τετάρτην, 25ην Δεκεμβρίου / 7ην Ἰανουαρίου 2015, περί τήν 10.30 μ.μ. ὥραν ἤρξατο ὁ ἑορτασμός τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων δι' ὑποδοχῆς τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου παρὰ τήν πύλην τοῦ Βαπτιστηρίου. Ἀπό ταύτης, ἡ Ἀρχιερατικὴ Συνοδεία ἤλθεν εἰς τὸν κυρίως ναόν, ἔνθα ἤρξατο ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων διὰ τοῦ Ἐξαψάλμου καὶ λοιπῶν τῶν τοῦ Ὁρθρου.

Τελουμένου τοῦ Ὁρθρου, προσελθὼν ὁ Μακαριώτατος εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα, ἐνεδύθη, ὡς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ «λαβόντες καιρόν» ἱερεῖς.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ Καθίσματος «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός», ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐξῆλθε τῆς Ὁραίας Πύλης, ἔχων δεξιόθεν Αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Μαχμούδ Ἀμπάς- Ἀμποῦ Μάζεν, ἀριστερόθεν δέ καὶ τὸν Ὑπουργόν Ἐργασίας τῆς Ἰορδανίας καὶ τὸν Ἑλληνα Πρόξενον εἰς Ἱεροσόλυμα ἐξοχώτατον κ. Γεώργιον Ζαχαριουδάκην.

Εἰς τὸν Ἅγιον Τόπον τοῦτον, ἐν ᾧ ἡ Θεότης ἐφανερώθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, ἀνεγνώσθη ἡ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελικῆ Περικοπῆ τῆς Γεννήσεως μετὰ τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τοὺς Ἀναβαθμούς καὶ ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ Μήνυμα τῶν Χριστουγέννων τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ἑλληνιστί ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

Χορεύουσιν ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ

καὶ ἀγάλλονται σήμερον.

Σκιρτᾷ δέ πᾶσα ἡ κτίσις

διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεέμ, Σωτῆρα Κύριον.

Ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται

καὶ βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοκίον Στιχηρῶν Ἱδιομέλων Λιτῆς τῶν Χριστουγέννων).

Ἡ ἀνά τὰ πέρατα τοῦ κόσμου Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἑορτάζει καὶ πανηγυρίζει σήμερον καὶ καθ' ὅλας τὰς πανευφροσύνους ἡμέρας τοῦ Δωδεκαημέρου γεγονός θαυμάσιον καὶ ἐξαίσιον, ὑπερφυές καὶ παράδοξον, γεγονός ὑπερβαῖνον πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἔννοιαν καὶ ἀντίληψιν. Βιώνει, διαλαλεῖ καὶ διακηρύσσει εἰς τὰ μέλη τῆς καὶ εἰς τὸν κόσμον ὅλον γεγονός ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ εὐαγγελισθέν χαράν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ πανάγαθος καί φιλόανθρωπος θεός ἡμῶν ἠυδόκησεν ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων νά ἐνώση καί πάλιν μεθ' ἑαυτοῦ τό πλάσμα Αὐτοῦ τόν ἄνθρωπον, τόν ἀπατηθέντα ὑπό τοῦ διαβόλου, ἀπομακρυνθέντα ἀπ' Αὐτοῦ διά τῆς ἁμαρτίας, πλανηθέντα καί περιπλανηθέντα, θανασίμως τραυματισθέντα καί φθαρέντα.

Διά τό θεῖον καί σωτήριον ἔργον τοῦτο, κατά τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστολον θεῖον Παῦλον, «Ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τόν Υἱόν Αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν νίκοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4). Ἐξαπέστειλε ὁ θεός τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ καί «προσέλαβε τόν ἄνθρωπον» (Ρωμ. 15, 7). Τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Θεοῦ Πατρός ὁ προαιώνιος Λόγος καί Μονογενής Υἱός Αὐτοῦ ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. Κατά τόν Εὐαγγελιστήν τῆς ἀγάπης, «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1, 14). Ὁ πρὶν ἄσαρκος Λόγος ἐσαρκώθη. Ἡ ἀειπάρθενος Μαρία ἔτεκε τόν θεόν σαρκί. Ὁ θεός ἐν τῇ δυνάμει Αὐτοῦ ἀνέδειξε αὐτήν θεοτόκον. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ διά τῆς ἐνανθρωπήσεως Αὐτοῦ ἐγένετο καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Ἐτέχθη σαρκί καί ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς οὐχί ὡς θεοφόρος ἄνθρωπος ἀλλ' ὡς θεός σαρκοφόρος, ὡς θεάνθρωπος, ὡς ὁ νέος Ἀδάμ τῆς χάριτος, φέρων ἐν τῷ ἐνὶ προσώπῳ Αὐτοῦ τήν διττήν, θείαν καί ἀνθρωπίνην δηλονότι, φύσιν Αὐτοῦ, εἰς μίαν καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν. Τοῦτο, κατά τόν θεοφόρον τῆς Ἐκκλησίας ἔγκριτον Πατέρα Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, δέν σημαίνει ὅτι «ἡ τοῦ Λόγου φύσις μετεποιήθη καί γέγονε σὰρξ, οὔτε ὅτι μετεβλήθη εἰς ὅλον ἄνθρωπον, τόν ἐκ ψυχῆς καί σώματος, ἀλλ' ὅτι ὁ Λόγος ἤνωσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν σάρκα ἐμψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καί ἀφράστως καί ἀπερινοήτως γέγονεν ἄνθρωπος καί κεχρημάτικεν Υἱός ἀνθρώπου».

Τοῦτο τό μυστήριον τῆς προσλήψεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπό τοῦ Θεοῦ δέν συνέβη κατά δόκησιν ἀλλά κατά ἀλήθειαν. Ὁ Χριστός προσέλαβε πλήρη τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, τήν ἀνθρωπότητα ὁλόκληρον καί δὴ ἐν τῇ ἀδιαβλήτῳ πτωχείᾳ αὐτῆς καί ἀδυναμίᾳ. Ὁ Χριστός ἔλαβε ἀρχήν χρονικήν. Ἐτέχθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅτε «ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν» (Λουκ. 2, 6), εἰς συγκεκριμένον χρόνον, ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καί εἰς συγκεκριμένον τόπον, εἰς Βηθλέμ τῆς Ἰουδαίας (Λουκ. 2, 1-4). Συμμεριζόμενος ὅλα τὰ ἀδιάβλητα ἀνθρώπινα, εἰσέτι καί τόν θάνατον ἀκολουθοῦντα, καί δὴ τόν τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ εἰς τήν Ἀνάστασιν ἦλθεν, ὁ Χριστός ἐγεννήθη ὄχι εἰς κατάλυμα ἀλλά εἰς σπήλαιον, ἀνεκλίθη ὄχι εἰς κλίνην ἀλλά εἰς φάτνην, ἐνεδύθη ὄχι βρεφικά ἐνδύματα ἀλλά περιετυλίχθη σπάργανα, προεφυλάχθη ἐκ τῆς δολοφονικῆς μανίας τοῦ Ἡρώδου οὐχί διά βίας ἀλλά διά φυγῆς εἰς Αἴγυπτον.

«Ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει καί ταῖς δύο φύσεσιν Αὐτοῦ, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καί θελήσεσι» κατά τόν ἅγιον Μάξιμον τόν ὁμολογητήν, ὁ Χριστός ἐδοξολογήθη ὑπό τῶν ἀγγέλων εἰς τόν οὐρανόν καί δὴ τόν οὐρανόν τῆς εὐλογημένης κώμης τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων διά τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη» (Λουκ. 2, 14), προσεκυνήθη ὑπό τῶν ποιμένων καί τῶν μάγων ἀλλά καί κατεδιώχθη ὑπό τοῦ Ἡρώδου καί ἐφυγαδεύθη εἰς Αἴγυπτον.

Σήμερον, ὡς καί τότε, ἡ στάσις τῶν ἀνθρώπων ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ διαφέρει. Ὑπ' ἄλλων, ὡς ὑπό τῶν ἀγγέλων, τῶν ποιμένων καί τῶν μάγων, ὁ Χριστός πιστεύεται, προσκυνεῖται καί δοξολογεῖται, καί ὑπ' ἄλλων, ὡς ὑπό τοῦ Ἡρώδου, ἀπορρίπτεται καί διώκεται. Καταδιώκεται ὁ Χριστός καί ἀποδοκιμάζεται τό μήνυμα Αὐτοῦ εἰς τήν γῆν. Τό μήνυμα τῆς συμφιλίωσης, τῆς εἰρήνης καί τῆς συνδιαλλαγῆς. Διώκονται δέ καί οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν, οἱ

φέροντες τό ὄνομα Αὐτοῦ, οἱ χριστιανοί ἀλλά καί ἄλλοι ἄθῳοι ἄνθρωποι, ὅλοι ἐκεῖνοι, ἀνεξαρτήτως θρησκευματος, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσε ὁ Χριστός «ἐλαχίστους ἀδελφούς» Αὐτοῦ. Ἡ ἄρνησις αὐτῆ τοῦ προσώπου καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ εἶναι αἰτία ἐγκλημάτων καί δὴ βιαίων καί ἀποτροπαίων εἰς διαφόρους περιοχάς τῆς γῆς, Συρίαν, Ἰράκ, Γάζαν καί ἄλλας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἀπό τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ Χριστός καί ἀπό τῆς φάτνης, ἐν ᾗ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, καί ἀπό τῆς Κωνσταντινείου καί Ἰουστινιανείου Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως, τὴν ὁποίαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διαφυλάσσει διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀπευθύνομεν τὸν ἐόρτιον χαιρετισμὸν τοῦ Δωδεκαημέρου, τὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς καί τῆς εἰρήνης τοῦ Ἀρχοντος τῆς εἰρήνης, εἰς τό ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐμπεπιστευμένον ἡμῖν ποιμνιον, τό διαβιοῦν εἰς τό Παλαιστινιακὸν κράτος, κατ' ἐξοχὴν δέ δεόμεθα ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ καί τῶν Παλαιστινίων διαπραγματεύσεων εἰρήνης διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπίλυσιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ προβλήματος ὑπὸ τὴν πεπειραμένην καθοδήγησιν τοῦ τιμῶντος τὴν ἐορτὴν ἡμῶν Ἐξοχωτάτου Προέδρου κ. Μαχμούδ Ἀμπᾶς-Ἀμποῦ Μάζεν, ᾧ τινι εὐχαριστοῦντες εὐχόμεθα πολλὰ τὰ ἔτη ἐν ὑγιείᾳ, ἀσφαλείᾳ δέ προόδῳ, εὐημερίᾳ καί πλήρει ἀνεξαρτησίᾳ τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2014.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

καί ὑπὸ τοῦ Πρεσβυτέρου π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, ὑπευθύνου τῶν Ἀραβικῶν Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀραβικὴν.

Μετά τό Μήνυμα, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων, ἔλαβε χώραν ἡ ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν Ἀρχιερέων προσκύνησις εἰς τὸν Ἀστέρα καί τὴν Φάτνην, ἀκολουθῶς δέ ἔλαβε χώραν ἡ ἑξοδος διὰ τῆς κλίμακος τῆς βορείου Πύλης τοῦ Σπηλαίου καί ἡ λιτανεῖα ἀνά τὴν Βασιλικὴν ἐσωτερικῶς τῶν κιόνων αὐτῆς τρίς, ἐν ᾧ ἐψάλλοντο αἱ Καταβασίαι, «Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε» καί ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν». Ἄμα τῇ συμπληρώσει τοῦ τρίτου κύκλου, ἀνεπέμφθη δέησις εἰς τό μέσον τῆς Βασιλικῆς καί ἐσυνεχίσθη ὁ Ὁρθρος εἰς τὸν κυρίως Ναὸν πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου.

Τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Βηθλεέμ καί Λύδδης κ. Δημητρίου, Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί πολλῶν ἱερέων παρεπιδημούντων ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων χωρῶν Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας, Μολδαβίας καί Οὐκρανίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου, τῶν διακόνων π. Διονυσίου, Μάρκου, Ἀναστασίου, ψαλλόντων ἑλληνιστί δεξιὰ μὲν τοῦ

Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου, ἀριστερά δέ ἀραβιστί τῆς βυζαντινῆς χορωδίας ὑπό τόν κ. Λῶρενς Σαμούρ, μετέχοντος δέ ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει πολλοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς Βηθλεέμ, τῆς Μπετζάλλας καί τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας, Ρωσίας, Οὐκρανίας καί Μολδαβίας.

Πολλοί τοῦ λαοῦ τούτου ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, πάντες δέ λαμβάνοντες τό Ἀντίδωρον, ἐξῆλθον τῆς Βασιλικῆς, εὐχαριστοῦντες τόν θεόν διά τήν ἐμπειρίαν τῆς θείας Λειτουργίας, ἣν ἐδωρήσατο αὐτοῖς ὁ Χριστός εἰς τόν τόπον τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως Αὐτοῦ.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε ἀρτύσιμος εὐφρόσυνος τράπεζα παρατεθεῖσα εἰς τόν Μακαριώτατον καί πολλούς ἄλλους ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου.

Μετά τήν τράπεζαν ταύτην, ἥτις ἔδωσεν εἰς τήν πνευματικήν χαράν καί τήν σωματικήν, ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, ἱερεῖς καί λαός ἀνεχώρησαν διά τήν πόλιν αὐτῶν ἐν πτώσει ραγδαίας βροχῆς καί ἐν ἀναμονῇ τῆς προβλεφθείσης ὑπό τοῦ μετεωρολογικοῦ δελτίου πυκνῆς χιονοπτώσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/LlIj3-7UqFo>

